

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobce: **P. N.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín 3

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2018, č. j. 052234/2018/KUSK-OSA/KLU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Říčany, odboru

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 5. 2. 2018, č. j. 49659/2017-MURI/ORP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty žalobcovy námitky a provedený záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 15. 9. 2017 byl potvrzen.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nerespektoval odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Žalobce argumentoval závěry několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (jejichž opisy k žalobě připojil), z nichž dovodil, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí vydaných v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů je běžnou správní praxí. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Žalobce má za to, že i když v českém právu neexistuje zvykové právo (precedens), tak užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Považuje proto za nepřipustné, aby též správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
3. Žalobce dále namítá, že žalovaný rozhodl o jeho odvolání v relativně krátké době, ačkoliv jeho zástupci je z předchozí praxe známo, že v obdobných záležitostech rozhoduje mnohdy až ve lhůtě jednoho roku od podání odvolání. Žalobce proto usuzuje, že jeho odvolání nebyla věnována dostatečná pozornost. Dle žalobce není možné, aby o věci jiných účastníků bylo rozhodováno ve lhůtě bezmála dvou let, a následně aby o jeho odvolání bylo rozhodnuto během pěti měsíců. A to navíc za situace, kdy správním orgánem I. stupně bylo odvolání předloženo žalovanému ihned v den jeho doplnění žalobcem, což se však ani zjevně nestalo, neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí se zmiňuje, že odvolání bylo správním orgánem I. stupně posuzováno. Žalobce se proto domnívá, že žalovaný porušil zásadu rovnosti ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „správní řád“), neboť je přesvědčen, že měl nárok na důkladnější posouzení jím podaného odvolání obdobně jako účastníci v jiných věcech, v nichž je činný žalobcův zástupce. Žalobce rovněž poukazuje na ústavní rozměr dané problematiky a rozpor s čl. 96 odst. 1 Ústavy a čl. 1 Listiny.
4. Žalobce dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasí s názorem žalovaného, že nelze posuzovat věcnou správnost jednotlivých podkladů pro záznam bodů a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie o spáchání přestupku projednaného v blokovém, resp. v příkazním řízení. Žalobce považuje oznámení o spáchání přestupku za nedostatečný důkaz, který musí být porovnáván s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, aby byla vyloučena chyba. Žalobce připouští, že rozhodnutí vydávaná v blokovém řízení mají svá specifika, ale i přesto by měla splňovat zákonné požadavky na správní rozhodnutí. Musí z nich tedy být zcela zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost svým jednáním porušil. Nelze proto připustit argument žalovaného, že žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí. Není možné,

aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, ani není možné po přestupci požadovat či očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu, jinak by existence orgánů veřejné moci pozbývala smysl.

5. Žalobce dále vyjmenovává případy, kdy je konkrétní podklad pro zápis bodů nezpůsobilý. Tyto vady dle jeho názoru vykazují i pokutové bloky ze dne 15. 9. 2017, ze dne 23. 1. 2017, ze dne 11. 6. 2016, ze dne 28. 5. 2015, ze dne 17. 5. 2015 a ze dne 13. 3. 2015. Každému z těchto jednotlivých bloků žalobce shodně vytýká následující nedostatky:

- v kolonkách č. 1-4 není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje nejsou čitelné a přesné, například není uvedeno rodné číslo a datum narození, nebyla tak dostatečně ověřena totožnost;
- v kolonce č. 5 není jednoznačně uvedena doba a místo spáchání přestupku, údaje o času jsou vlivem zápisu nečitelné, údaj o místu je uveden pouze neúplným názvem obce a ulice v nesmyslné zkratce, proto z daného zápisu nelze dovodit jednoznačnou skutkovou podstatu a nelze ji propojit s konkrétní právní kvalifikací, u které je zde uveden pouze paragraf, ale již bez bodu, písmena atd.;
- v kolonce č. 6 je uvedena právní kvalifikace pouze označením paragrafu, ale již se neuvádí, v čem údajné protiprávní jednání spočívá, a tedy je znemožněno toto jednání i odpovědnost za něj přesně určit, navíc údaje v této kolonce jsou kromě své vágnosti a neodbornosti rovněž nečitelné;
- v kolonkách č. 8-9 není jednoznačně zaznamenáno místo vydání napadeného rozhodnutí, nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny všechny údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a její podpis, rovněž data vyhotovení a převzetí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkum rozhodnutí, není zde ani zřetelný podpis žalobce mající prokázat jeho souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení;

6. Z uvedených důvodů žalobce považuje jednotlivé pokutové bloky za nezpůsobilé pro zápis bodů do bodového rozhodnutí řidiče, neboť obsahují nedostatky, které nedostojí ani limitům strohých a zkratkovitých formulací vymezeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39. Dle žalobce totiž na výše zmiňovaných pokutových blocích schází dostatečná konkretizace a individualizace přestupkového jednání.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě podrobně popsal průběh správního řízení, v němž byly správním orgánem I. stupně přezkoumány jednotlivé pokutové bloky. Po vydání prvostupňového rozhodnutí došlo k řádnému doručení zástupci žalobce, ten podal odvolání, o kterém správní orgán I. stupně vůbec nerozhodoval a předložil jej spolu se spisovým materiálem žalovanému. Žalovaný dále rekapituluje průběh odvolacího řízení, přičemž v jeho průběhu neshledal žádné nesprávnosti ani nezákonnosti, jimiž by došlo ke zkrácení práv žalobce. Žalovaný se dále vyjadřuje k jednotlivým pokutovým blokům, které dle jeho názoru obsahují všechny náležitosti, aby byly způsobilými podklady pro záznam bodů řidiče. Dle žalovaného je z předmětných pokutových bloků jednoznačně patrné, že jimi byly uloženy pokuty právě navrhovateli, přičemž jednotlivé skutkové podstaty včetně příslušné právní kvalifikace jsou zde dostatečně vymezeny. Žalovaný rovněž shledal, že se

v napadeném rozhodnutí dostatečně a přezkoumatelně vyjádřil k jednotlivým odvolacím námitkám. Žalobu navrhuje zamítnout.

IV. Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

8. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti:
9. Správní orgán I. stupně dne 26. 9. 2017 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 15. 9. 2017 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dne 28. 9. 2017 podal žalobce námitky proti provedení záznamu o dosaženém počtu bodů s tím, že žádá doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady, kterými měl být uznán vinným.
10. Součástí spisu jsou jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků o spáchání přestupku:
 - Podle oznámení Městské policie Říčany ze dne 15. 9. 2017 žalobce dne 15. 9. 2017 v 11:50 hodin v obci Říčany v ulici Masarykovo náměstí 35/4 ve směru jízdy Olivova ulice při řízení motorového vozidla B. reg. zn. X nezastavil vozidlo na signál s červeným světlem „Stůj!“, čímž porušil povinnosti dle § 4 písm. b) a c) zákona o silničním provozu, a tím spáchal přestupek podle § 125f odst. 1 písm. f) bodu 5 téhož zákona. Přílohou je též příslušný pokutový blok (dále jen „**pokutový blok ze dne 15. 9. 2017**“).
 - Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „Policie ČR-Střední Čechy“) ze dne 24. 1. 2017 žalobce dne 23. 1. 2017 v 15:00 hodin v obci Dubiny 63 při řízení motorového vozidla C. B. reg. zn. X nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnosti dle § 6 písm. a) zákona o silničním provozu, a tím spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Přílohou je též příslušný pokutový blok (dále jen „**pokutový blok ze dne 23. 1. 2017**“).
 - Podle oznámení Policie ČR-Střední Čechy ze dne 13. 6. 2016 žalobce dne 11. 6. 2016 v 17:45 hodin v obci Velké Popovice v části konec obce Brtnice, směr Lovojovice, při řízení motorového vozidla C. B. reg. zn. X nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnosti dle § 6 písm. a) zákona o silničním provozu, a tím spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Přílohou je též příslušný pokutový blok (dále jen „**pokutový blok ze dne 11. 6. 2016**“).
 - Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje (dále jen „Policie ČR-Karlovarský kraj“) ze dne 1. 6. 2015 žalobce dne 28. 5. 2015 ve 20:10 hodin v obci Karlovy Vary, v ulici Pražská silnice 2134/1, při řízení motorového vozidla C. B. reg. zn. X nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnosti dle § 6 písm. a) zákona o silničním provozu, a tím spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Přílohou je též příslušný pokutový blok (dále jen „**pokutový blok ze dne 28. 5. 2015**“).
 - Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje (dále jen „Policie ČR-Plzeňský kraj“) ze dne 18. 5. 2015 žalobce dne 17. 5. 2015 ve 10:29 hodin v obci Karlovy Vary, v ulici Pražská silnice 2134/1, při řízení motorového vozidla O. V. X reg. zn. X překročil nejvyšší dovolenou rychlost

stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než o 20 km/h, čímž porušil povinnosti dle § 18 odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu, a tím spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Přílohou je též příslušný pokutový blok (dále jen „**pokutový blok ze dne 17. 5. 2015**“).

- Podle oznámení Policie ČR-Střední Čechy ze dne 16. 3. 2015 žalobce dne 13. 3. 2015 ve 12:36 hodin v obci Popovičky v ulici Na Stádlech při řízení motorového vozidla T. X R. reg. zn. X nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnosti dle § 6 písm. a) zákona o silničním provozu, a tím spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Přílohou je též příslušný pokutový blok (dále jen „**pokutový blok ze dne 13. 3. 2015**“).
11. Dne 23. 10. 2017 správní orgán I. stupně doručil žalobci oznámení o zahájení námitkového řízení podle § 123f zákona o silničním provozu. Podáním ze dne 29. 10. 2017 žalobce požádal o přerušení řízení z důvodu podání podnětu k zahájení přezkumného řízení ve věcech jednotlivých pokutových bloků. Správní orgán I. stupně této žádosti vyhověl a usnesením ze dne 1. 11. 2017 řízení přerušil na dobu nezbytně nutnou k podání podnětu k přezkumnému řízení, nejdéle však do 28. 12. 2017. Přípisem ze dne 8. 1. 2018 správní orgán vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení, neboť lhůta stanovená pro přerušení uplynula a neobjevily se žádné nové skutečnosti, a zároveň žalobce vyzval k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí.
12. Žalobce ve vyjádření ze dne 19. 1. 2018 namítal nedostatečné náležitosti jednotlivých pokutových bloků, argumentoval též praxí různých krajských úřadů, které se otázkou způsobilosti pokutových bloků pro zápis zabývaly. Žádal, aby správní orgán I. stupně jeho námitkám vyhověl a prohlásil záznamy v bodovém hodnocení žalobce za nezpůsobilé.
13. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně námitky žalobce jako nedůvodné zamítl a provedený záznam 12 bodů ke dni 15. 9. 2017 potvrdil. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí analyzoval jednotlivá oznámení o uložení pokuty a k nim připojené přestupkové bloky, přičemž shledal, že
- na základě pokutového bloku ze dne 13. 3. 2015 byly žalobci připsány 3 body,
 - na základě pokutového bloku ze dne 17. 5. 2015 byly žalobci připsány 2 body,
 - na základě pokutového bloku ze dne 28. 5. 2015 byly žalobci připsány 3 body,
 - dne 29. 5. 2016 došlo po 12 měsících k odečtu 4 bodů,
 - na základě pokutového bloku ze dne 11. 6. 2016 byly žalobci připsány 3 body,
 - na základě pokutového bloku ze dne 23. 1. 2017 byly žalobci připsány 3 body,
 - na základě pokutového bloku ze dne 15. 9. 2017 bylo žalobci připsáno 5 bodů.
- Následně se správní orgán I. stupně vyjádřil jednotlivě ke každému z pokutových bloků a dospěl k závěru, že všechny pokutové bloky obsahují všechny zákonem vyžadované náležitosti a jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů a že na jejich základě žalobce skutečně ke dni 15. 9. 2017 dosáhl 12 bodů.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 19. 2. 2018 blanketní odvolání, které po výzvě správního orgánu I. stupně doplnil podáním ze dne 24. 3. 2018. V odvolání argumentoval obdobně jako později v žalobě, přičemž jádrem jeho argumentace bylo tvrzení o nezpůsobilosti jednotlivých pokutových bloků pro zápis. Žalovaný však odvolání

žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, přičemž se s postupem správního orgánu I. stupně zcela ztotožnil.

V. Posouzení krajským soudem

15. K ověření procesních podmínek soud podotýká, že součástí předloženého správního spisu není spisová dokumentace týkající se odvolacího řízení před žalovaným, z té je ve správním spise založeno pouze vyhotovení napadeného rozhodnutí s doložkou právní moci. Soud tedy nemohl ověřit, kdy přesně bylo napadené rozhodnutí oznámeno žalobci (k tomu srov. bod 20 níže), nicméně porovnáním data na doložce právní moci (21. 8. 2018) a data odeslání žaloby dle výpisu z elektronické podatelny soudu (27. 9. 2018) lze dovodit, že lhůta pro podání žaloby byla zjevně zachována. Otázka včasnosti žaloby ostatně ani nebyla účastníky zpochybňována.
16. Soud dále ověřil, že žaloba byla podána po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby.
17. O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobce se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
18. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
19. Soud předně shledal zcela nedůvodným žalobní bod, v němž je namítáno, že žalovaný nevěnoval dostatečnou pozornost podanému odvolání, neboť jej vyřídil v relativně krátkém čase (cca 5 měsíců). Žalobce se mylí, dovozuje-li příčinnou souvislost mezi délkou odvolacího řízení a kvalitou věcného přezkumu odvoláním napadeného rozhodnutí. Délka řízení sama o sobě nijak nesouvisí s důkladností meritorního posouzení. Je absurdní si představovat, že by roční či obdobná délka řízení znamenala, že by po celou tuto dobu bylo podané odvolání intenzivně přezkoumáváno. Skutečnost, že některá odvolací řízení u žalovaného trvají rok či déle, je zcela nepochybně zapříčiněna jeho vnitřní organizací a personálními kapacitami v poměru k napadajícím věcem, a nikoliv dobou strávenou nad jedním konkrétním odvolacím spisem. Soud má však za to, že podstatou předmětného žalobního bodu je něco jiného: Žalobci patrně vadí, že brzkým vyřízením jeho odvolání došlo k dřívějšímu pravomocnému ukončení řízení o námitkách proti záznamu bodů do jeho evidenční karty řidiče, a tím i k uspokojení povinnosti odevzdat řidičský průkaz (srov. § 123c odst. 3 ve spojení s § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu), čímž se žalobce zřejmě cítí znevýhodněn oproti jiným „vybodovaným“ řidičům, o jejichž odvoláních se rozhodovalo výrazně déle, takže mohli disponovat řidičským průkazem ještě dlouhou dobu po dosažení hranice 12 bodů. K tomu soud uvádí, že žalobcem připomínanou zásadu procesní rovnosti účastníků (§ 7 odst. 1 věta první správního řádu) a zásadu nestranného přístupu správních orgánů (§ 7 odst. 1 věta druhá správního řádu) nelze chápat jako nárok na oddalování nepříznivých důsledků správního rozhodnutí jen proto, že jiný účastník v jiném déle trvajícím řízení takového oddálení dosáhl. Toto není smyslem zásad vyjádřených v § 7 odst. 1 správního řádu.

20. Soudu naopak není příliš zřejmé, kam žalobce míří námitkou týkající se postupu správního orgánu I. stupně při předkládání odvolání žalovanému. Z obsahu této části žaloby není zcela srozumitelné, zda žalobce namítá, že správní orgán I. stupně předložil jeho odvolání žalobci hned v den doplnění (a tím se podílel na žalobcem namítané krátkosti odvolacího řízení), nebo zda naopak namítá, že správní orgán I. stupně posuzoval podané odvolání sám (jak mělo údajně zaznít v odůvodnění napadeného rozhodnutí). Ve vztahu k otázce předložení odvolání soud uvádí, že ve správním spise schází část týkající se odvolacího řízení (viz bod 15 výše), soud tudíž není schopen ověřit, jak dlouho po doplnění odvolání věc setrvala u správního orgánu I. stupně a za jak dlouho došlo k jejímu předložení žalovanému. Soud však nepovažoval za nutné chybějící část odvolacího spisu od správních orgánů dodatečně vyžadovat, neboť v tomto případě je ve vztahu k posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí zcela bezvýznamné, v jakém konkrétním okamžiku došlo k postoupení odvolání nařízenému orgánu. Jinak řečeno, na posouzení, zda bylo odvolání žalobce věcně důvodné či nikoliv, nemělo žádný vliv to, kdy jej správní orgán I. stupně předložil žalovanému. Soud pouze pro úplnost poznamenává, že v okamžiku, kdy odvolání bylo kompletní (a zároveň nebyly podmínky pro autoremeduru dle § 87 správního řádu), správní orgán I. stupně ani neměl jinou možnost, než postupovat podle § 88 správního řádu a předložit odvolání k rozhodnutí žalovanému coby odvolacímu orgánu. Soud dále konstatuje, že není pravdou, jak naznačoval žalobce, že by v odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobcovo odvolání bylo posuzováno správním orgánem I. stupně, naopak na str. 3 napadeného rozhodnutí je výslovně uvedeno: *„Správní orgán I. stupně o odvolání sám nerozhodl a předložil jej spolu se spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí.“* Soud tedy uzavírá, že žalobní námitky směřující do dané problematiky jsou zcela zjevně nedůvodné.
21. Soud se dále zaměřil na žalobní body směřující proti samotným podkladům pro záznam bodů do registru řidičů.
22. Podle § 123f zákona o silničním provozu *„[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“* (odst. 1); *„[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“* (odst. 3).
23. Soud předně zdůrazňuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobce proto například nemůže s úspěchem namítat, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, všechny zde uváděné rozsudky dostupné na www.nssoud.cz). Správní orgán I. stupně tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky nezbytné náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

24. Náležitosti pokutového bloku byly v době spáchání přestupků zaznamenaných na pokutových blocích ze dne 23. 1. 2017, ze dne 11. 6. 2016, ze dne 28. 5. 2015, ze dne 17. 5. 2015 a ze dne 13. 3. 2015 stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného do 30. 6. 2017 (dále jen „přestupkový zákon“). Podle odst. 4 tohoto ustanovení byla oprávněná osoba povinna na pokutovém bloku vyznačit komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3 téhož ustanovení, nemohl-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydal se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdil. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí bylo v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, přičemž konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání byly vepsány do pokutového bloku vydaného ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 dřívějšího přestupkového zákona) přímo na místě. Judikatura potvrdila, že v blokovém řízení je přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobitelným podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, bod 22). Nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče, nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013 - 58; v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku).
25. Klíčovou náležitostí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobitelný k záznamu bodů, neboť až okamžik podepsání bloku přestupcem je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Tento výklad opět potvrdila judikatura, kdy například Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010–81, uvedl, že „[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 [dřívějšího přestupkového zákona]. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projeвило v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“
26. V době spáchání přestupku zaznamenaného na pokutovém bloku ze dne 15. 9. 2017 již byl účinný zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který však nic zásadního na výše popsanych principech, vyjma užívané terminologie, nezměnil.

27. S ohledem na závěry popsané v odstavcích 23 až 26 výše nemůže žalobce úspěšně namítat, že žalovaný v průběhu odvolacího řízení nevypořádal jeho odvolací námítky a že se odmítl zabývat kvalitou rozhodnutí v blokových řízeních. Jak bylo konstatováno v rámci reprodukce správního spisu, již správní orgán I. stupně si od jednotlivých útvarů Policie ČR a dále od městské policie vyžádal rozhodné pokutové bloky a zaobíral se jejich náležitostmi (viz str. 3 až 6 prvostupňového rozhodnutí). Posléze se k těmto náležitostem vyjádřil i žalovaný v tom smyslu, že zkoumané pokutové bloky obsahují takové informace, na základě nichž lze provést objektivně určitý záznam bodů v evidenční kartě řidiče (viz zejm. str. 4 napadeného rozhodnutí). S ohledem na uvedené má soud za to, že správní orgány obou stupňů posoudily podkladové pokutové bloky dostatečně. Soud proto dospěl k závěru, že postup žalovaného i správního orgánu I. stupně byl ve vztahu k hodnocení relevantních otázek souladný se závěry shora citované judikatury.
28. Odkazoval-li žalobce na odlišnou praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, což se snažil ilustrovat přiložením jeho rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, týkajícího se obdobné věci, pak soud konstatuje, že při porovnání zmiňovaného rozhodnutí s rozhodnutím žalovaného (s napadeným rozhodnutím) nespatřuje žádný rozdíl, pokud jde o rozsah přezkumu podkladů pro záznam bodů. K žalobě připojené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje se od napadeného rozhodnutí liší pouze v otázce meritorního posouzení, nikoliv však v otázce nahlížení na povahu pokutových bloků, resp. na to, jaké musejí mít náležitosti, aby byly způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů. Nejedná se tedy o odlišnou praxi krajských úřadů, jak bylo namítáno v žalobě. Úvahy žalobce o faktickém založení zvykového práva jsou v tomto směru zcela bezpředměté.
29. Soud se dále zaměřil na vypořádání námitek brojících proti nedostatkům jednotlivých pokutových bloků pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Jelikož žalobce namítal, že z předmětných pokutových bloků není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty a kdy a kde konkrétně k přestupku došlo, zaměřil se soud na přezkum žalobcem zmíněných pokutových bloků. V rozsahu tohoto přezkumu soud neshledal důvod odchýlit se od výkladu Nejvyššího správního soudu vysloveného v (ostatně i žalobcem připomínaném) rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, v němž bylo uvedeno: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů [...] s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. [přestupkového zákona]. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované*

jednání vůbec vymezen. v určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a [přestupkového zákona], který stanoví porušenou povinnost.“ V tomto rozsahu soud provedl přezkum žalobcem namítaných náležitostí jednotlivých pokutových bloků:

30. **Pokutový blok ze dne 15. 9. 2017** obsahuje v kolonkách č. 1 až 3 ručně vyplněné osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození a bydliště), v kolonce č. 4 je ručně vyplněno číslo řidičského průkazu a číslo občanského průkazu. Není tedy pravdou, že by v kolonkách č. 1 až 4 nebyla dostatečně zjištěna osoba přestupce, neboť je zde zcela jednoznačně identifikován žalobce. V kolonce č. 5 je ručně uvedeno „15. 9. 17, 11:50 hod, Masarykovo n., 35/4, Říčany, nezastavené vozidlo na signál stůj RZ X“, k čemuž soud konstatuje, že z uvedeného lze zcela jednoznačně dovodit, že přestupek spočíval v nezastavení na signál stůj (identifikace jednání) a byl spáchán dne 15. 9. 2017 v 11:50 hodin (údaj o čase) na adrese Masarykovo náměstí č. p. 35/4 v Říčanech (údaj o místě). Soudu tedy není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje absenci údaje o místu a času. Užití zkratky (např. „Masarykovo n.“ namísto „Masarykovo náměstí“) zde nečiní problém z hlediska identifikace místa. V kolonce č. 6 je dále uvedeno „Pokuta uložena za přestupek § 125c/1f b5 zák. č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.“, z čehož lze zcela jednoduše dovodit, že právní kvalifikace přestupku se opírala o § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. V kolonce č. 7 zakončené pokynem „(nehodící se škrtněte)“ je křížem přeškrtnuto políčko „úmysl“, zatímco políčko „nedbalost“ je nepřeskrtnuté, z čehož vyplývá zcela zřetelně, že přestupek byl vyhodnocen jako nedbalostní. V kolonce č. 8 je v políčku „celková výše uložené pokuty“ ručně vyplněno „500“ a v políčku slovy „pětsetkorun“, tedy zjevně není pravdivé tvrzení žalobce, že by nebyla zcela zřetelná výše uložené sankce a že by její vyjádření číslem a slovy vzájemně nekorespondovala. V kolonce č. 9 je uvedeno „v Říčanech dne 15. 9. 2017“, v kolonce 10 uvozené textem připouštějícím specifikaci správního orgánu též služebním číslem je uvedeno „X“, nečitelný podpis a otisk razítka Městské policie Říčany. Z uvedeného je zcela evidentní, kdy, kde a kterým správním orgánem byl blok vydán, rovněž je zde možnost identifikace úřední osoby (městského policisty) prostřednictvím jeho čísla. V kolonce 11 uvozené slovy „Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě...“ je uvedeno datum 15. 9. 2017 a u položky „podpis obviněného“ se skutečně nachází podpis. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla řidičského průkazu a na jeho podpis (žalobce netvrdí ani neprokazuje, že by se nemělo jednat o jeho podpis) pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Předmětný pokutový blok je tedy zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
31. **Pokutový blok ze dne 23. 1. 2017** obsahuje v kolonkách č. 1 až 3 ručně vyplněné osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), v kolonce č. 4 je ručně vyplněno číslo řidičského průkazu a číslo občanského průkazu. Není tedy pravdou, že by v kolonkách č. 1 až 4 nebyla dostatečně zjištěna osoba přestupce, neboť je zde zcela jednoznačně identifikován žalobce. V kolonce č. 5 je ručně uvedeno „dne 23. 1. 2017 v 15:00 hodin v obci Lojovice, směr Dubiny, řídil vozidlo RZ X u č. p. 63 porušil §6/1a) z. č. 361/2000 Sb., nepřipoután BP, nepředložil lékařské potvrzení o možnosti nepřipoutat se“, k čemuž soud konstatuje, že z uvedeného lze zcela jednoznačně dovodit, že přestupek spočíval v nepřipoutání se bezpečnostním pásem (identifikace jednání) a byl spáchán dne 23. 1. 2017 v 15:00 hodin (údaj o čase) na adrese Lojovice 63 ve směru na Dubiny (údaj o místě). Soudu tedy není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje absenci údaje o místu a času. Užití zkratky (např. „BP“ namísto „bezpečnostní pás“) zde nečiní problém z hlediska pochopení toho, co

tímto údajem bylo myšleno. V kolonce č. 6 je dále uvedeno „*Pokuta uložena za přestupek § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.*“, z čehož lze zcela jednoduše dovodit, že právní kvalifikace přestupku se zakládá na § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V kolonce č. 7 je v políčku „*celková výše uložené pokuty*“ ručně vyplněno „200“ a v políčku slovy „*dvě stě*“, tedy zjevně není pravdivé tvrzení žalobce, že by nebyla zcela zřetelná výše uložené sankce a že by její vyjádření číslem a slovy spolu nekorespondovala. V kolonce č. 8 je uvedeno „*v Dubiny dne 23. 1. 2017*“, v políčku označeném textem připouštějícím specifikaci úřední osoby uvedením služebního čísla je uvedeno „X“, podpis „B.“ a otisk razítka Policie ČR. Z uvedeného je zcela evidentní, kdy, kde a kterým správním orgánem byl blok vydán, rovněž je zde možnost identifikace úřední osoby (policistky) prostřednictvím jeho čísla. V kolonce č. 9 uvozené slovy „*Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě...*“ je uvedeno datum 23. 1. 2017 a u položky „podpis obviněného“ se skutečně nachází podpis. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Předmětný pokutový blok je tedy zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

32. **Pokutový blok ze dne 11. 6. 2016** obsahuje v kolonkách č. 1 až 3 ručně vyplněné osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), v kolonce č. 4 je ručně vyplněno číslo řidičského průkazu a číslo občanského průkazu. Není tedy pravdou, že by v kolonkách č. 1 až 4 nebyla dostatečně zjištěna osoba přestupce, neboť je zde zcela jednoznačně identifikován žalobce. V kolonce č. 5 je ručně uvedeno „17:45 11. 6. 2016 Velké Popovice Brtnice § 6/1a zč 361/2000 Sb. řidič nebyl zajištěn připoután bezp. pásem X CITTER n“, k čemuž soud konstatuje, že z uvedeného lze zcela jednoznačně dovodit, že přestupek spočíval v nepřipoutání se bezpečnostním pásem (identifikace jednání) a byl spáchán dne 11. 6. 2016 v 17:45 hodin (údaj o čase) v obci Velké Popovice, části Brtnice (údaj o místě). Soudu tedy není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje absenci údaje o místu a času. Užití zkratky (např. „bezp. pásem“ namísto „bezpečnostní pás“) zde nečiní problém z hlediska pochopení toho, co tímto údajem bylo myšleno. V kolonce č. 6 je dále uvedeno „*Pokuta uložena za přestupek § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.*“, z čehož lze zcela jednoduše dovodit, že právní kvalifikace přestupku je odvozena od § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V kolonce č. 7 je v políčku „*celková výše uložené pokuty*“ ručně vyplněno „100“ a v políčku slovy „*STO*“, tedy zjevně není pravdivé tvrzení žalobce, že by nebyla zcela zřetelná výše uložené sankce a že by spolu její vyjádření číslem a slovy nekorespondovala. V kolonce č. 8 je uvedeno „*v V. Popovice dne 11. 6. 2017*“, v políčku označeném textem připouštějícím specifikaci úřední osoby uvedením služebního čísla je uvedeno „P. H. X“, nečitelný podpis a otisk razítka Policie ČR. Z uvedeného je zcela evidentní, kdy, kde a kterým správním orgánem byl blok vydán, rovněž je zde možnost identifikace úřední osoby (policisty) prostřednictvím jejího čísla. V kolonce č. 9 uvozené slovy „*Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě...*“ je uvedeno datum 11. 6. 2016 a u položky „podpis obviněného“ se skutečně nachází podpis. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Předmětný pokutový blok je tedy zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
33. **Pokutový blok ze dne 28. 5. 2015** obsahuje v kolonkách č. 1 až 3 ručně vyplněné osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození a bydliště), v kolonce č. 4 je ručně

vyplněno číslo řidičského průkazu a číslo občanského průkazu. Není tedy pravdou, že by v kolonkách č. 1 až 4 nebyla dostatečně zjištěna osoba přestupce, neboť je zde zcela jednoznačně identifikován žalobce. V kolonce č. 5 je ručně uvedeno „*dne 28. 5. 2015 v 20 10 Pražská silnice č. 1 K Vary § 6/1a jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“, k čemuž soud konstatuje, že z uvedeného lze zcela jednoznačně dovodit, že přestupek spočíval v nepřipoutání se bezpečnostním pásem (identifikace jednání) a byl spáchán dne 28. 5. 2015 ve 20:10 hodin (údaj o čase) na adrese Pražská silnice 1 v Karlových Varech (údaj o místě). Soudu tedy není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje absenci údaje o místu a času. Užití zkratky (např. „K Vary“ namísto „Karlovy Vary“) zde nečiní problém z hlediska identifikace místa. V kolonce č. 6 je dále uvedeno „*Pokuta uložena za přestupek § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.*“, z čehož lze zcela jednoduše dovodit, že přestupek byl právně kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V kolonce č. 7 je v políčku „*celková výše uložené pokuty*“ ručně vyplněno „300“ a v políčku slovy „*tři sta*“, tedy zjevně není pravdivé tvrzení žalobce, že by nebyla zcela zřetelná výše uložené sankce a že by její vyjádření číslem a slovy navzájem nekorespondovala. V kolonce č. 8 je uvedeno „*v K. Varech dne 28. 5. 2015*“, v políčku označeném textem připouštějícím specifikaci úřední osoby uvedením služebního čísla je uvedeno „*V. X*“, nečitelný podpis a otisk razítka Policie ČR. Z uvedeného je zcela evidentní, kdy, kde a kterým správním orgánem byl blok vydán, rovněž je zde možnost identifikace úřední osoby (policisty) prostřednictvím jejího čísla. V kolonce č. 9 uvozené slovy „*Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě...*“ je uvedeno datum 28. 5. 2015 a u položky „podpis obviněného“ se skutečně nachází podpis. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Předmětný pokutový blok je tedy zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

34. **Pokutový blok ze dne 17. 5. 2015** obsahuje v kolonkách č. 1 až 3 ručně vyplněné osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození a bydliště), v kolonce č. 4 je ručně vyplněno číslo řidičského průkazu a číslo občanského průkazu. Není tedy pravdou, že by v kolonkách č. 1 až 4 nebyla dostatečně zjištěna osoba přestupce, neboť je zde zcela jednoznačně identifikován žalobce. V kolonce č. 5 je ručně uvedeno „*17. 5. 2015, 10:29h, Plzeň, Folmavská, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. – překročení nej. dov. rych. v obci rych. limit 50 km/h, naměřeno 69 km/h, po toleranci 66km/h, RZ X*“, k čemuž soud konstatuje, že z uvedeného lze zcela jednoznačně dovodit, že přestupek spočíval v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o 16 km/h (identifikace jednání) a byl spáchán dne 17. 5. 2015 v 10:29 hodin (údaj o čase) v ulici Folmavská v Plzni (údaj o místě). Soudu tedy není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje absenci údaje o místu a času. Užití zkratky (např. „nej. dov. rych.“ namísto „nejvyšší dovolená rychlost“) zde nečiní problém z hlediska pochopení toho, co tímto údajem bylo myšleno. V kolonce č. 6 je dále uvedeno „*Pokuta uložena za přestupek § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.*“, z čehož lze zcela jednoduše dovodit, že právní kvalifikace přestupku odpovídá § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. V kolonce č. 7 je v políčku „*celková výše uložené pokuty*“ ručně vyplněno „500“ a v políčku slovy „*pětset*“, tedy zjevně není pravdivé tvrzení žalobce, že by nebyla zcela zřetelná výše uložené sankce a že by se její vyjádření číslem a slovy lišilo. V kolonce č. 8 je uvedeno „*v Plzni dne 17. 5. 2015*“, v políčku označeném textem připouštějícím specifikaci úřední osoby uvedením služebního čísla je uvedeno „*M. B. X*“, nečitelný podpis a otisk razítka Policie ČR. Z uvedeného je zcela evidentní, kdy, kde a kterým správním orgánem

byl blok vydán, rovněž je zde možnost identifikace úřední osoby (policisty) prostřednictvím jejího čísla. V kolonce č. 9 uvozené slovy „*Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě...*“ je uvedeno datum 17. 5. 2015 a u položky „podpis obviněného“ se skutečně nachází podpis. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Předmětný pokutový blok je tedy zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

35. **Pokutový blok ze dne 13. 3. 2015** obsahuje v kolonkách č. 1 až 3 ručně vyplněné osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště), v kolonce č. 4 je ručně vyplněno číslo řidičského průkazu a číslo občanského průkazu. Není tedy pravdou, že by v kolonkách č. 1 až 4 nebyla dostatečně zjištěna osoba přestupce, neboť je zde zcela jednoznačně identifikován žalobce. V kolonce č. 5 je ručně uvedeno „13. 03. 2015, 12:36 hodin, Popovičky, u Na Stádlech, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb – řidič za jízdy nepřipoután BP jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“, k čemuž soud konstatuje, že z uvedeného lze zcela jednoznačně dovodit, že přestupek spočíval v nepřipoutání se bezpečnostním pásem (identifikace jednání) a byl spáchán dne 28. 5. 2015 ve 20:10 hodin (údaj o čase) v ulici Na Stádlech v obci Popovičky (údaj o místě). Soudu tedy není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje absenci údaje o místu a času. Užití zkratky (např. „BP“ namísto „bezpečnostní“) zde nečiní problém z hlediska pochopení toho, co tímto údajem bylo myšleno. V kolonce č. 6 je dále uvedeno „*Pokuta uložena za přestupek § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.*“, z čehož lze zcela jednoduše dovodit, že právní kvalifikace přestupku plyne z § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V kolonce č. 7 je v políčku „*celková výše uložené pokuty*“ ručně vyplněno „100“ a v políčku slovy „*jednosto*“, tedy zjevně není pravdivé tvrzení žalobce, že by nebyla zcela zřetelná výše uložené sankce a že by její vyjádření číslem a slovy nekorespondovala. V kolonce č. 8 je uvedeno „*v Popovičky dne 13. 03. 2015*“, v políčku označeném textem připouštějícím specifikaci úřední osoby uvedením služebního čísla je uvedeno „X“, nečitelný podpis a otisk razítka Policie ČR. Z uvedeného je zcela evidentní, kdy, kde a kterým správním orgánem byl blok vydán, rovněž je zde možnost identifikace úřední osoby (policisty) prostřednictvím jeho čísla. V kolonce č. 9 uvozené slovy „*Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě...*“ je uvedeno datum 13. 3. 2015 a u položky „podpis obviněného“ se skutečně nachází podpis. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Předmětný pokutový blok je tedy zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
36. Namítal-li žalobce nečitelnost údajů v jednotlivých pokutových blocích, pak soud připouští, že údaje na některých pokutových blocích jsou mnohdy čitelné poměrně obtížně, nikoliv ovšem natolik, aby z nich nebylo možno zjistit, co je v konkrétním bloku zaznamenáno.
37. Soudu dále není zřejmé, co žalobce míní tím, že v jednotlivých pokutových blocích nejsou přesně vypsány požadované údaje ohledně rodného čísla a data narození. Lze však konstatovat, že na každém ze zkoumaných bloků alespoň jedno z toho (tedy buď rodné číslo, nebo datum narození) uvedeno je, tedy z hlediska určení identity přestupce (žalobce) jsou přestupkové bloky dostačující. K tomu soud připomíná, že k identifikaci účastníka v pokutovém bloku je podle současné úpravy vyžadováno pouze datum narození

obviněného [§ 92 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky], tedy nikoliv jeho rodné číslo. Před datem 1. 7. 2017 platila toliko obecná úprava, dle které se ve správním rozhodnutí účastník řízení označuje pouze datem narození (§ 68 odst. 2 ve spojení s § 18 odst. 2 správního řádu), tedy nikoliv rodným číslem. Pokud však na některých z výše zkoumaných pokutových bloků je rodné číslo žalobce přesto uvedeno, nečiní to pokutový blok nikterak nezpůsobilým.

38. Pokud jde o žalobcem namítanou absenci formy zavinění, pak soud připouští, že ta je uvedena pouze na pokutovém bloku ze dne 15. 9. 2017 (srov. bod 30 výše), zatímco na ostatních pokutových blocích schází. Zde je však nutno vzít v potaz, že pokutový blok ze dne 15. 9. 2017 byl jako jediný vydáván za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, který stanoví údaj o formě zavinění jako obligatorní náležitost pokutového bloku [§ 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Naproti tomu přestupkový zákon účinný v době vydání zbývajících pěti pokutových bloků požadavek na označení formy zavinění výslovně nestanovil (srov. § 85 přestupkového zákona *a contrario*), přičemž ani judikatura zabývající se náležitostmi pokutových bloků (srov. zejména odstavec 25 a 29 výše) požadavek na označení formy zavinění – na rozdíl od jiných nezbytných náležitostí – nedovodila. Absence formy zavinění na pokutových blocích vydávaných před datem 1. 7. 2017 tedy nečiní předmětné pokutové bloky nijak nezpůsobilé, pokud jde o zápis bodů do evidenční karty řidiče. Obecně je však třeba vycházet z toho, že není-li na pokutovém bloku vydaném před 1. 7. 2017 výslovně uvedena forma zavinění daného přestupku, pak byl přestupek spáchán v nedbalosti (§ 3 přestupkového zákona).
39. S ohledem na uvedené soud shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné. Soud naopak konstatuje, že některá tvrzení žalobce o absenci konkrétních údajů na pokutových blocích vyznívají skoro až nepochopitelně, neboť naprostá většina údajů, jejichž údajnou absenci žalobce namítá, je na zkoumaných pokutových blocích přítomna zcela očividně.

VI. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

40. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
41. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Pokud jde o žádost procesně úspěšného žalovaného o přiznání náhrady nákladů řízení, pak soud odkazuje na závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, podle něhož žalované správní orgány mají právo pouze na náhradu vynaložených nákladů, které přesahují jejich běžnou úřední činnost, jinak se náhrada nákladů procesně úspěšnému žalovanému správnímu orgánu zásadně nepřiznává. V nyní posuzované věci žalovaný předložil vyjádření k žalobě a zaslal správní spis, což rozhodně nelze považovat za úkony, jež by vybočovaly z běžné úřední činnosti (do níž spadá i obhajoba vlastního rozhodnutí před správním soudem) a s nimiž by byly spojeny mimořádné náklady. Proto soud rozhodl (výrok II), že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. prosince 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu